

Заясніть же, її "Зоре"...

*Щоб щастя було і
здоров'я доволі
Всім тим, хто в
селянськiм строю,
На всіх хліборобів на
фермі й на полі
Зішли, Боже, ласку
свою.*

**«Переджнивна
молитва».**

**Марія Дорошенко,
голова ПСП «Зоря» (с.
Бугрин).**

ТЕ, ЩО МАРІЯ ІВАНІВНА Дорошенко, випускниця сільгоспакадемії, маючи «суху» професію економіста, нині — керівник одного з найкрупніших аграрних формувань у районі, жінка, завантажена господарськими клопотами від темна до темна, котра ще й знаходить окрайній час для віршування, — цілком закономірно і зовсім не дивина. Це зрозумієш, бо йдеться про жінку душі щедрої і багаті, наділену істинно жіночністю, а ще й привабливою вродою, бо чого варті лише голубий полиск її виразних очей, що світаються розумом і ласкою водночас...

А втім, не про поетичні удачі керівника я їхав написати в «Зорю» напередодні святкування Дня працівників сільського господарства. Нараяли мені це зробити начальник і спеціалісти районного управління сільського господарства і продовольства, коли зайшла мова про тих керівників-аграріїв, яким вдається утримувати на штормових хвилях реформ своєї суденця-підприємства.

Вечорові сутінки не завадили побачити масиви свіжозораних полів, повністю, з внесенням добрив підготовлені площі під цукрові буряки. Марія Іванівна радіє, що за своє дворічне головування вдалося повернути з облогів в оборот кілька сотень гектарів землі і засіяти її зерновими. Я попрохав Марію Іванівну показати основні виробничі

об'єкти. Приємно вразило, що скрізь ретельно замкнені ворота, є сторожа. Та головне — домінують не сліди розрухи, а ознаки не лише зупинення її, а й відновлення.

Тракторна бригада — серцевина виробництва, його рушійна сила. Мають ще 22 трактори, 8 зернозбиральних комбайнів, агрегати для збирання інших культур. Широкий набір ґрунтообробної та посівної техніки. Звичайно, варто прикупити новий трактор, хоча б дві сучасні зернові та кукурудзяну сівалки. Але те, що є, в пристойному стані, належно зберігається. Діє реммастерня з необхідним обладнанням. Коли додати, що в боксах гаража теж по-хазяйськи утримують 27 автомобілів, що працюють в господарстві півсотні досвідчених механізаторів з широким профілем, то висновок однозначний — є ще з чим, як колись полубляли говорити, боротися за врожаї. Додам, що і механізоване доіння корів сьогодні не всюди на фермах побачиш, а тут від цього не відмовилися.

У кожного керівника сільгоспідприємства є підрозділ, де він, як кажуть, відпочиває. Звісно, тут бачить плоди своїх і людських старань, тут панує лад. У Марії Іванівни таке місце — свиноферма. Вдалося реконструювати дворянський корівник в добротний свинарник, за останній рік подвоїти поголів'я, реалізувати цьогогоріч 260 порослят. Вродовані, чисті тварини, гілки хвої над клітками, яскравіють ультрафіолетові лампи обігріву порослят, в коритцях підсмажений ячмінь. Он три десятки відібраних породистих свиноматок...

Зайшли в кімнату для працівників ферми. Чисто, тепло, можна чаю попити, посидіти на зручному дивані. Свинарка з одинадцяти-

літнім стажем Раїса Опанасюк задоволена роботою, а про голову сказала відверто:

— Аби Іванівні раніше були довірили господарство, то був би толк. Помілилися ми тоді, а за два роки нам вона довела, що справжня господиня і дбає більше про людей і діло, а не про себе.

Зайди в комору — і оціниш господаря. Цим правилом скористався і я. І був приємно вражений, бо побачив дві сотні тонн ярого ячменю трьох високопродуктивних сортів, насіння викосміші, навіть пшениці. Достатньо, з надлишком для весняного засіву. Переконався, що і для тваринництва запас зернофуражу достатній і ще дещо мають для реалізації.

Принагідно додаю, що на зернотоку побачив два каркасні міцні підваніси на сотень чотири тонн збіжжя. Це вже споруджено за оті недовгі два роки головування Дорошенко.

Власне, цьогогоріч прибавки у виробництві продукції «Зорі» і стали причиною шанобливішого ставлення до Марії Іванівни і районних керівників, і свого трудового колективу, визнання її як керівника, здатного рухати справу вперед. Господарство проти минулого року прибавило 337 тонн зерна, цебто на 17 відсотків, відправило на переробку на півтисячі тонн більше цукрових буряків, є зрушення і в тваринництві. Та й загалом прогнозується 20-30 відсотків підвищення валового виробництва сільгосппродукції за поточний рік. І рентабельність виробництва у 22,4 відсотка є п'ятим результатом в районі серед агроформувань.

Та не так все гладко. Марія Іванівна зізнається: — Душа болить, бо люди йдуть, а в касі не завжди гривня знайдеться. Погасили борги із зарпла-

ти на суму 170 тис. грн., а цього мало, бо від КСП «Хвіст» мали більш як півмільйона гривень. А ще ж кредити, податки, висока оплата за електроенергію, падіння цін на зерно. Від останнього недобрали тисяч сто гривень.

Її приватне господарство орендує 1354 земельні паї, лише десятків два тутешніх селян хазяйнують одноосібно. За оренду, в рахунок оплати, видали до 1000 тонн високоякісного зерна, прагнуть чесно розрахуватися, аби лише змога...

Швидко поночіло, а в її кабінет на пораду заходили то заступник голови Тетяна Щиглевська, то головний бухгалтер Ніна Осипчук, то головний зоотехнік Ярослав Огородник, інші спеціалісти. Вона з гордістю нам назвала кращих з кращих з чималенького майже в 400 чоловік трудового колективу. Це — механізатори Олександр Хомич та Олексій Одинець, доярки Тетяна Дмитрук і Тетяна Алієва, свинарка Раїса Опанасюк і десятки інших.

У підтримці, повазі людей бачить свою опору і потребу не зраджувати їм, не кидати важку посаду, за якої і домівки рідної доводиться цуратися. Добре, що хоч чоловік розуміє, підтримує.

Повне взаєморозуміння і ефективна взаємодія у Дорошенко з сільською радою, закладами соціальної сфери. Вона не відмовить, коли треба, скажімо, для харчування хворих виділити продукти, послати бульдозер для наведення благоустрою чи будівельників на спорудження мосту через Зоринь до Башино.

Якось напровесні зайшло кілька жінок в кабінет і поклали на стіл голубих проскурки. Одна з них мовила:

— Оце йдемо з церкви, там за здоров'я ваше молебень відправлено на наше прохання. Бог у поміч, дякуємо за старання...

Не завжди і не кожному так говорять і так до нього ставляться.

Коли вона розповідає про себе, про справи, про людей, то часто в очах розчулених голубіє сльоза. Мабуть, від щедрості душі, від одухотвореності, любові до життя, прагнення багатого-багатого колосу для усіх. Про це вона так ніжно, так схвильовано не тільки думає, а й пише у віршах.

Хай же ясніє зоря долі Вашої і Ваша рідна «Зоря», якою вміло керуєте, шановна наша і мужня Маріє Іванівно.

**Петро ГУМЕНЮК,
член Національної
спілки журналістів
України.**

**На знімку:
М.І.ДОРОШЕНКО.
Фото Олександра ЛЯЛІ
(фотоцентр «Зеніт»).**